

An illustration of a young girl with long brown hair, wearing a dark green floral shirt, clinging to a large log. She has a determined and slightly fearful expression. The background shows a massive tsunami wave crashing over a tropical island with palm trees and a lighthouse. The scene is set in a lush, green environment with trees and a bright sky.

SURVIVORS

TARA EN DE TSUNAMI

Cristina Oxta

‘Pas een beetje op. Ik struikelde bijna over je koffer.’

‘Sorry, mam,’ zei ik. ‘Ik wil gewoon niet verdwalen. Het is zo druk.’

‘Het komt wel goed,’ stelde mam me gerust.
‘Ik blijf bij je in de buurt.’

Toch was ik gespannen. Ik had pas één keer eerder gevlogen en dat was naar Noorwegen. Mijn vader had een prijs gekregen van zijn werk en mam en ik mochten met hem mee naar een chic diner in Oslo om het te vieren.

Maar thailand was nog veel verder vliegen. Mam en ik waren ruim zestien uur onderweg geweest. Eerst vlogen we van Amsterdam naar India en daar stapten we over op de vlucht naar Phuket, een eiland voor de kust van Zuid-Thailand. We waren duizenden kilometers van huis. Dit was een heel nieuwe wereld voor me.

Eerlijk gezegd twijfelde ik of ik hier wel wilde zijn. Ik was liever thuisgebleven om met een boek en een beker warme chocolademelk bij de open

haard te zitten. Of om te gaan schaatsen met mijn beste vriendin Sophie. Of nog beter, om samen met pap en mam het menu te bedenken voor ons jaarlijkse kerstfeest in het grote huis waar we vroeger woonden.

Dat gaat waarschijnlijk nooit meer gebeuren, dacht ik bij mezelf. Mijn ouders waren nu twee jaar gescheiden en we hadden sinds de scheiding niets meer van pap gehoord.

Een paar meter voor de hoofdingang stond een man met een bord waarop stond: THAISE ORCHIDEE SHUTTLEBUS.

‘Die moeten we hebben,’ zei mam.

De man groette ons en bracht ons naar buiten, waar de shuttlebus van het vakantieverblijf klaarstond. Hij laadde onze bagage achterin.

‘Ga maar vast zitten,’ zei hij. ‘We wachten nog op een paar andere gasten en dan vertrekken we naar De Thaise Orchidee.’

‘Hoe ver is het rijden?’ vroeg ik.

Ik legde mijn hand op die van Nolan. Ik zou willen dat ik zijn pijn kon wegnemen, maar ik wist dat dat niet kon. Dat gaf me een vreselijk, hulpeloos gevoel.

‘Ik hoop dat ze uit het water zijn gekomen,’ zei Nolan, terwijl hij de tranen van zijn gezicht veegde. Hij wees naar zijn twee gebroken benen die in het gips zaten. ‘Ik kan ze niet eens gaan zoeken.’

‘Er zijn veel mensen aan het zoeken,’ zei mam, in een poging hem te troosten. ‘Tara en ik hebben elkaar gevonden. Ze zullen je gezin vast ook vinden.’

Die avond deden mam en ik een gebed. Voor Malee, Yak en Noo, voor Nolan en zijn vermiste gezin en voor alle andere mensen die in De Thaise Orchidee hadden gewerkt en gelogeed.

Mam lag in het veldbed naast me. Ik pakte haar hand terwijl ik langzaam in slaap viel. ‘Niet loslaten,’ fluisterde ik.

‘Nooit,’ zei ze.

Ziekenhuis Takua Pa
Takua Pa-district, Thailand
30 december 2004
10:15 uur

Vier dagen na de tsunami had een verpleegkundige van het ziekenhuis eindelijk goed nieuws. Er werden vluchten naar huis geregeld voor buitenlandse toeristen. Mam vroeg haar gelijk om meer informatie.

‘Een internationale hulporganisatie werkt samen met ambassades en luchtvaartmaatschappijen om de vluchten te regelen,’ vertelde mam toen ze terugkwam. ‘Het wordt tijd dat jij en ik naar huis gaan.’

Dat vond ik ook, maar andere mensen besloten te blijven om verder te zoeken naar dierbaren. Sommigen wilden helpen zoeken naar de vermisten. Anderen wilden spullen uitdelen aan de vele mensen die nog steeds hulp nodig hadden. De mensen met een medische opleiding wilden

Als het noodlot toeslaat ... staat Tara er alleen voor.

Tara gaat met haar moeder op vakantie naar Thailand. De vakantie begint goed, tot het noodlot toeslaat. Een gigantische tsunami overspoelt het eiland Phuket. Tara raakt haar moeder kwijt en moet vechten om te overleven.

**Lukt het haar om veilig uit het water te komen?
En vindt ze haar moeder terug?**

MONDO

imprint van Schoolsupport
mondoboeken.nl

9 789464 398595